

Sygn.

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2012 r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy w Poznaniu Wydział VI Pracy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Hibner

Sędziowie: SSO Krzysztof Zaliwski

SSO Przemysław Horak

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2012r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: T L

przeciwko:

Sądowi Rejonowemu w Z

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w N z dnia
grudnia 2010 sygn.

o ustalenie i wynagrodzenie

postanawia:

**uzupełnić braki formalne pytania prawnego Sądu Okręgowego Sądu Pracy w
Poznaniu Wydział VI Pracy z dnia 12 stycznia 2012r (sygn.)
wskazane w punktach 1)-3) zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z
dnia 8 marca 2012r poprzez :**

Ad 1) wyjaśnienie , że :

art. 7 Konstytucji został omyłkowo zawarty w tytule części III uzasadnienia pytania prawnego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 stycznia 2012r (str. 10), który prawidłowo winien odpowiadać treści pkt b) pytania prawnego tj. zarzutu co do zgodności z art. 178 ust. 2, art. 179 i art. 180 ust. 2 Konstytucji RP.

W/w art. 7 Konstytucji został *przywołany pomocniczo* w treści uzasadnienia części III uzasadnienia pytania prawnego (str.12 : 1-y wers od góry).

Ad 2) wskazanie ,że :

Odpowiedź na pytanie prawne będzie miała wpływ na rozstrzygnięcie toczącej się sprawy sądowej w której zwrócono się z pytaniem prawnym. Podstawą wyrokowania sądu rejonowego był bowiem art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. *o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U z 2009r. Nr 1 poz. 4) ,a w szczególności problemem była w ocenie sądu rejonowego wykładnia zawartej w art. 4 ustawy normy prawnej . Jak już wskazano w uzasadnieniu pytania prawnego (str. 6 w części obejmującej rozważania sądu) niezależnie od wykładni tego przepisu dokonanej w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy w N oraz w innych sprawach przez Sąd Najwyższy (w wyroku z dnia 12 maja 2011 r. II BP 23/10 w LEX nr 863954 oraz uchwale z dnia z dnia 15 września 2011 r. II PZP 2/11 w LEX nr 951244, Biul.SN 2011/9/23) w ocenie Sądu Okręgowego w Poznaniu zachodzi uzasadnione zastrzeżenie co do zgodności tego przepisu z Konstytucją.

Uzupełniając powyższe stwierdzić trzeba, że kwestia wykładni w sposobie zastosowania prawa ma miejsce w przypadku gdy nie ma wątpliwości co do zgodności z Konstytucją normy mającej stanowić podstawę orzekania. Jeśli natomiast istnieją uzasadnione przesłanki powodujące taką wątpliwość ,a co więcej w ocenie sądu okręgowego istnieje uzasadnione przeświadczenie, że przepis prawa jest niezgodny z Konstytucją (co szerzej wskazano w uzasadnieniu pytania prawnego) , obowiązkiem sądu było wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego w trybie art. 193 Konstytucji.

Praktyczna doniosłość rozważanego problemu ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie toczącej się sprawy sądowej ,albowiem w przypadku stwierdzenia:

- **zgodności** przepisu z Konstytucją sąd będzie dokonywał wykładni art. 4 w tym oceny wykładni dokonanej przez sąd rejonowy ;

- **niezgodności** przepisu z Konstytucją , art. 4 nie będzie stanowił podstawy prawnej rozstrzygnięcia , a zatem orzeczenie sądowe opierać się będzie na innych podstawach prawnych tj. przepisach regulujących status sędziego sądu okręgowego zarówno w zakresie dochodzonego roszczenia *o ustalenie* jak i roszczenia *o wyrównanie wynagrodzenia* tj. roszczenia związanego z ustaleniem statusu (stanowiska) powoda oraz stawek awansowych związanych ze stanowiskiem sędziego jakie zostanie ustalone w niniejszej sprawie.

Kwestie zatem *ustalenia* stanowiska sędziego jak i związanych z jego ustaleniem stawki wynagrodzenia powoda są uzależnione od odpowiedzi na pytanie czy oceny sprawy należy dokonać na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. *o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw*, czy też

przepis ten z uwagi na jego niezgodność z Konstytucją nie powinien stanowić normy prawnej w oparciu o którą (po dokonaniu jej wykładni) należy rozstrzygać sprawę. Wybór odmiennych podstaw prawnych regulujących kwestie statusu sędziego (posiadanego stanowiska sędziowskiego i związanego z tym wynagrodzenia) nie pozwala rozstrzygnąć prowadzonej sprawy bez rozstrzygnięcia wątpliwości co do zgodności z Konstytucją art. 4 w/w ustawy. Sąd Okręgowy nie jest uprawniony do samodzielnego rozstrzygania czy przepis art. 4 w/w ustawy jest zgodny z Konstytucją.

Przedmiotem kontroli w trybie pytania prawnego jest tu norma , która ma bezpośredni wpływ na rozstrzygnięcie sprawy rozpatrywanej przez sąd pytający, a w szczególności mogłaby stanowić (i w ocenie sądu rejonowego stanowiła) podstawę prawną rozstrzygnięcia. Istnieje zatem funkcjonalny związek pomiędzy treścią kwestionowanego przepisu, a niniejszą sprawą, w związku z którą przedstawione zostało pytanie prawne.

Żądanie pozwu w sprawie rozpatrywanej przez sąd, która legła u podstaw niniejszego pytania prawnego, dotyczy bowiem zarówno *ustalenia* (stanowiska sędziego) jak i *wynagrodzenia sędziego* (związanego ze stanowiskiem) tj. obu kwestii jakie poddane zostały regulacji art. 4 w/w ustawy. Ponadto stan faktyczny sprawy, w związku z którą sąd przedstawił Trybunałowi pytanie prawne dotyczy obszaru treści normatywnych przepisów zakwestionowanych przez sąd w uzasadnieniu pytania prawnego. Przedmiot pytania prawnego dotyczy zatem przepisu, którego wyeliminowanie z porządku prawnego w następstwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego wywrze wpływ na treść rozstrzygnięcia sprawy, w związku z którą przedstawione zostało pytanie prawne.

Powyższe uzasadnia konieczność zwrócenia się z pytaniem prawnym celem udzielenia przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na postawione pytania prawne co jest niezbędne pytającemu sądowi, który bez rozstrzygnięcia konstytucyjnoprawnych wątpliwości nie może rozstrzygnąć prowadzonej sprawy.

Ad 3)

przesłanie 3 poświadczonych odpisów postanowienia z dnia 12 stycznia 2012r (sygn.).

SSO Krzysztof Zaliwski

SSO Aleksandra Hibner

SSO Przemysław Horak

27 MAR 2012
Joanna Anteck
Anteck
st. sekretarz sądowy